BIBLIOTECA CENTRALĂ a „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Anul al 58-lea
8 pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei. In străinătate 6 lei.
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 346 Sâmbătă 20 Decembrie 1941
8 Pagini

UNIVERSUL

ABONAMENTE
IN ŢARA
Lei 200 pe 3 luni
Lei 380 pe 6 luni. Lei 750
pe 12 luni. O lună Lei 80
In străinătate în raport
cu tariful poştal
şi valuta

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMĂ ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGĂ, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICĂ A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

ABONAMENTE
IN ŢARA
pe un an la
UNIVERSUL COPIILOR
... CĂLĂTORILOR,
... RADIO UNIV.
... LITERAR câte
...
...-SPORT
500 lei

DIRECTOR
ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

O HOTĂRÂRE NECESARĂ

In ultimul consiliu de miniştri s'a hotărât, între altele, ca absolvenţii şcoalelor de meserii să fie îndrumaţi exclusiv spre carierele pentru care au fost pregătiţi şi să li se interzică, prin urmare, intrarea în cadrele funcţiunilor pur administrative.

Această hotărâre pe cât de importantă, pe atâta de necesară, urmăreşte rezolvarea unei probleme, care se pune de mult, se discută destul de des, dar care încă îşi păstrează caracterul de problemă căreia nu i s'a găsit deslegarea. Lămurim că este vorba despre problema rostului ce au şcoalele de învăţământ practic şi a rezultatelor date până acum de aceste şcoli.

Se constatase anume că şcoalele de învăţământ teoretic deveniseră aproape exclusiv o pepinieră de funcţionari sau de candidaţi la slujbe plătite de stat. Cei ce învăţau în aceste şcoli, nu o făceau mânaţi de dorinţa de a-şi însuşi o cultură, ce le-ar fi fost un auxiliar preţios în viaţa pe care şi-ar fi croit-o singuri, ci cu intenţia hotărâtă ca, după absolvirea şcolii respective, să poată intra într'o slujbă de a statului.

In scopul de a creia elemente, care să-şi croiască singure drum în viaţă şi fără a face apel la bugetul public, au fost înfiinţate şcolile de învăţământ practic, al căror număr a fost sporit în continuu. Ba chiar, pentru a le face să fie mai bine văzute şi mai mult frecventate, un ministru al şcoalelor — d. dr. C. Angelescu — a avut ideia, pe care o găsim bună, de a le înobila oarecum, punându-le, prin denumirea lor, pe aceeaşi treaptă cu şcolile de învăţământ teoretic.

Aşa se face că şcoalelor de meserii şi şcoalelor profesionale li s'a spus „licee industriale", şcoalele de comerţ au fost intitulate „licee comerciale" etc.

Urmarea acestei ridicări în rang, în ce priveşte titlul, s'a văzut în faptul că numărul elevilor dela aceste licee de învăţământ practic a sporit în mod simţitor.

A sporit însă, dacă nu într'o proporţie egală, măcar într'o proporţie apropiată, numărul tinerilor care au îmbrăţişat în viaţă cariere potrivite cu pregătirea primită la şcoală? Singurul fapt că însuşi consiliul de miniştri a simţit nevoia de a se ocupa de o parte a acestui tineret, adică de absolvenţii şcoalelor de meserii, şi a trebuit să ia măsuri prin care să li se interzică accesul la funcţiunile cu caracter pur administrativ, dă întrebării un răspuns, ce nu este mulţumitor. De altfel, datele statistice vin să arate că, în genere, şcolile de învăţământ practic nu dau rezultatele în vederea cărora au fost înfiinţate. In cea mai mare parte, sunt şi ele fabrici de viitori slujbaşi sau de candidaţi la slujbe.

Fireşte, nimic de zis, dacă aceşti slujbaşi ar îndeplini funcţiuni în legătură cu pregătirea lor, dacă, bunăoară, locurile de contabili la ministere sau la diferite instituţiuni particulare ar fi ocupate de elemente, care au absolvit un liceu comercial. Astfel de elemente sunt în astfel de locuri cele mai indicate, sunt singurele indicate.

Dar în marea majoritate a cazurilor, situaţiunea nu se prezintă în felul acesta.

Acum, consiliul de miniştri a luat hotărârea de care ne ocupăm. Pentru a putea fi aplicată această hotărîre va trebui întregită şi de unele măsuri. De pildă, în cadrul programului de românizare a vieţii economice, tinerilor absolvenţi ai şcolilor de meserii, trebue ca, pe de o parte, să li se dea locurile ocupate actualmente de elemente neromâneşti, iar, pe de altă parte, celor ce doresc să-şi deschidă ateliere proprii, să li se facă înlesniri materiale, dându-le sub forma de împrumut un capital, cu care să poată înjgheba întreprinderea.

GESTUL FUEHRERULUI

Contribuţia Führerului pentru „ajutorul de iarnă" al României, contribuţie alcătuită din 24 de locuinţe de campanie demontabile în valoare de 22 milioane lei — este o nouă dovadă a sentimentului de prietenie de care şeful Reichului german este însufleţit faţă de ţara noastră.

Darul Führerului este un simbol al preţuirii pe care el o acordă solidarităţei germano-române pe terenul realităţilor.

Opinia publică românească înregistrează gestul mărinimos al Führerului cu toată recunoştinţa. Această participare a conducătorului Reichului german la opera de ajutorare a populaţiei nevoiaşe din România, operă pornită din iniţiativa mareşalului Antonescu, subliniază odată mai mult înţelegerea deplină ce există între cei doi conducători nu numai pe plan politic şi militar, ci şi pe planul general al unei strânse colaborări în toate direcţiile, menite să întărească legăturile dintre poporul german şi cel român.

NU E O JERTFĂ, CI O DATORIE
SĂ SUBSCRII LA IMPRUMUTUL REINTREGIRII

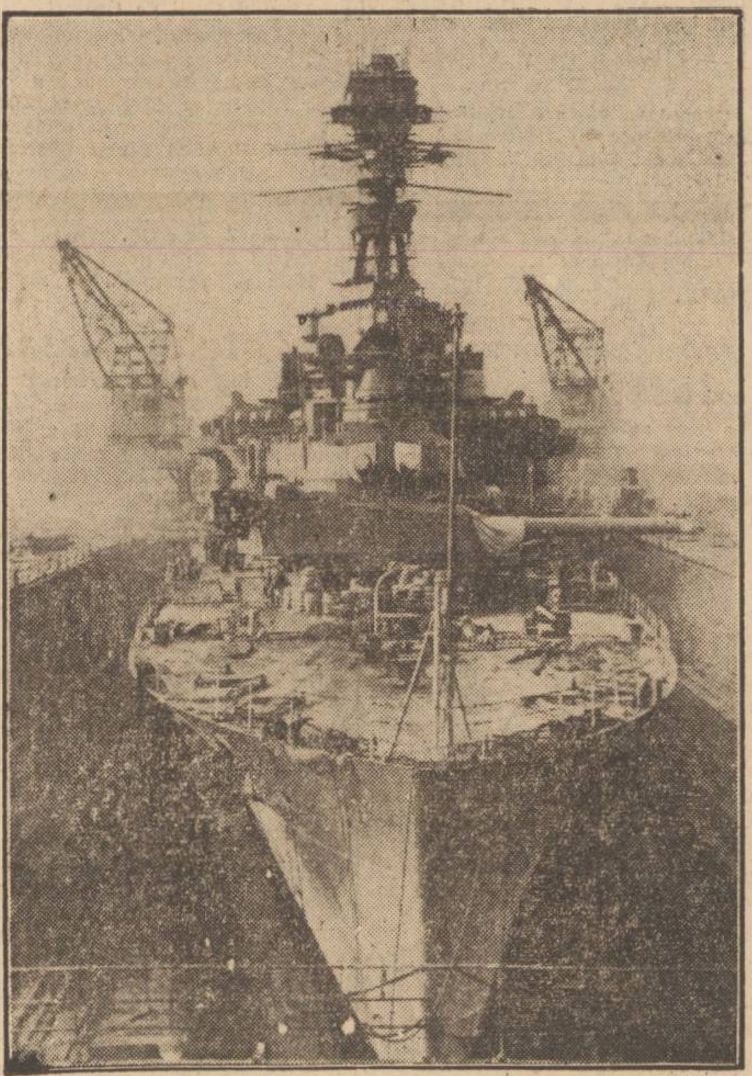

Vasul de război britanic „Repulse" recent scufundat de japonezi

SITUAŢIA PE TEATRELE DE RĂZBOI

Pierderile navale americane. - Japonezii inaintează în Malaezia. - Afacerea Timor. - Operaţiile de pe frontul oriental european şi din Cirenaica

de R. SEIŞANU

După informaţiile suplimentare date de secţia navală a marelui cartier general japonez, pierderile pe care le-a suferit flota Statelor Unite din Pacific, în cursul luptei aero-navale din largul insulelor Hawai sunt mai mari decât cele anunţate în comunicatele de-acum câteva zile.

Iată care sunt acele pierderi: şase vase de linie au fost scufundate, dintre care unul din clasa „California" (Battle Force Flagship); al doilea din clasa „Arizona"; al treilea din clasa „Maryland"; al patrulea din clasa „Idaho"; al cincilea din clasa „Oklahoma" şi al şaselea neindentificat. Dintre celelalte unităţi ce intrau în compunerea flotei Pacificului, au fost scufundate două crucişătoare grele şi un vas petrolier. Au fost avariate patru vase de linie din clasele „California", „Maryland" şi „Nevada" (două din clasa „Nevada), — dintre care trei atât de grav, încât ele pot fi considerate scoase din luptă şi în neputinţă de a suporta reparaţii — precum şi alte patru vase din categoria a doua.

Pierderile atâtor vase de linie moderne, nu numai că au slăbit capacitatea ofensivă a flotei Statelor-Unite din Pacific, dar ele au depăşit capacitatea de înlocuire cu noui vase de aceeaş valoare. Pe de altă parte, unităţile ce au suferit avarii şi care pot fi reparate în şantierele americane, vor trece înaintea celor engleze, care aşteaptă să fie reparate în aceleaşi şantiere. Neprevăzându-se o scădere atât de mare în tonaj numai în categoriile marilor cuirasate (Battleships), va suferi o modificare şi programul de noui construcţii navale americane care urma să fie executat înainte de sfârşitul anului 1942.

Comunicatul marelui cartier general japonez adaugă, că atacul flotei americane a fost dat de avioanele japoneze în colaborare cu submarine de tip special. Unul din aceste submarine a reuşit să pătrundă în interiorul portului Pearl Harbourg, unde a torpilat şi scufundat un vas de linie din clasa „Arizona" şi a avariat grav, prin torpile, alte vase de război.

Reese din cele întâmplate, la Hawai, că flota Statelor-Unite din Pacific a fost surprinsă nepregătită, cu toate că amiralul Kimmel, comandantul ei, a fost încunoştiinţat, la timp, de existenţa stării de război şi deci era obligat să ia măsurile impuse de această situaţie.

Din această cauză a şi fost înlocuit amiralul Kimmel, cu amiralul Nimitz, în postul de comandant şef al flotei americane din Pacific.

Cum şi flota aeriană din baza dela Hawai a suferit pierderi considerabile în urma atacului fulgerător al formaţiunilor aeriene japoneze, fiind surprins cu majoritatea aparatelor pe sol, pentru aceeaş lipsă de prevedere şi de iniţiativă, comandantul ei, locot.-generalul Shorts a fost înlocuit cu locot.-generalul Emmons.

Eri, vasele de război uşoare japoneze au angajat o luptă cu o formaţiune navală inamică în Pacific, fără să se precizeze locul. In cursul acestei lupte formaţiunea navală inamică a pierdut trei submarine, iar cea japoneză, un distrugător.

(Continuare în pag. 2-a)

Partea centrală şi de sud a insulei Luzon din arhipelagul Filipinelor cu bazele americane dela Manila şi Cavite

PROPORŢIILE VICTORIEI JAPONEZE
DIN REGIUNEA HAWAI

Prin telefon, dela corespondentul nostru particular din Berlin

Berlin, 18. — Comunicatul special al cartierului marinei japoneze asupra rezultatului bătăliei dela Hawai, care a fost dat deabea acum publicităţii, este într'adevăr senzaţional.

Intreaga flotă americană de vase de luptă din Pacific, care se compunea din opt unităţi, a fost sau distrusă sau scoasă pentru mult timp din uz.

După părerea cercurilor berlineze flota americană din Pacific nu mai poate fi considerată pentru mult timp ca un factor serios. Pierderea aceasta atinge pe americani cu atât mai mult cu cât războiul contra Japoniei urma să fie dus sub forma unei acţiuni ofensive combinate pe apă şi în aer.

Victoria dela Hawai, care, după părerea cercurilor germane, poate fi considerată ca un eveniment de o însemnătate istorică, poate influenţa foarte mult războiul din Asia Orientală în favoarea japonezilor.

Din punct de vedere numeric flota de luptă americană poate fi considerată inferioară celei japoneze, iar flota britanică de luptă a pierdut şi ea probabil mult din capacitatea ei, deoarece englezii se păzesc să trimită noui unităţi în Pacific de teamă ca acestea să nu aibă aceeaş soartă ca vasele americane.

Germanii felicită pe japonezi pentru succesele obţinute, văzând în ele o nouă dovadă a forţei militare pe care o reprezintă tânăra armată japoneză.

Pe uscat japonezii şi-au concentrat atacurile împotriva Singaburului, situaţia englezilor fiind serioasă şi la Hongkong.

❖

Situaţia în colonia portugheză Timor nu e încă lămurită. Trupe australiene şi olandeze au pătruns în jumătatea de vest portugheză a insulei. Se anunţă în acelaş timp o acţiune a japonezilor împotriva acestei părţi a insulei.

Guvernul portughez vede situaţia ca foarte serioasă şi va lua imediat hotărîri în consecinţă.

Berlinul nu se exprimă încă faţă de această chestiune, aşteptând să cunoască hotărîrile guvernului portughez.

❖

Ştirile despre constituirea unui stat major comun anglo-sovietico-american nu presupun nicio modificare serioasă a desfăşurării luptelor în viitor.

Conducerea militară germană şi aceea a aliaţilor acesteia este astfel organizată, încât astfel de planuri ale părţii adverse n'o pot influenţa.

Scopul urmărit de acest plan este probabil de natură politică, spre a influenţa statele a căror atitudine nu e încă lămurită şi mai ales pe acelea din America de Sud, spre a le face să sprijine Statele Unite.

ATACUL INTENS
ASUPRA HONGKONGULUI CONTINUĂ

In peninsula Malacca japonezii inaintează repede

Tokio, 18 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB transmite:

După cum anunţă comunicatul înaltului cartier general, forţele armate care operează în colaborare cu marina japoneză au primit întăriri esenţiale în toate zonele operative.

In plus se mai anunţă că operaţiunile au luat un curs mulţumitor. Rezistenţa inamică este pretutindeni înfrântă.

Atacul intens asupra Hongkongului continuă.

In Filipine se proiectează noui cuceriri teritoriale.

Trupele debarcate în peninsula Malacca inaintează repede. După cucerirea aeroportului Victoria, ele au cucerit întreaga regiune Kra, la sud de Burma.

Trupele debarcate la Singora şi Kota Baru au nimicit fortificaţiile de frontieră britanice, distrugând şi forţele mecanizate inamice.

Aviaţia a continuat atacarea aerodromurilor din Burma şi Malacca.

După cucerirea insulei Guam, debarcarea în insula Borneo, regiunea britanică, şi îndepărtarea influenţei englezeşti din China, continuă progresând fără încetare.

ANGLIA N'A TRIMIS UN ULTIMATUM
GUVERNULUI DIN VICHY

Vichy, 18 (Rador). — Corespondentul agenţiei „D. N. B." transmite:

La ministerul de externe se constată că afirmaţia făcută de corespondentul din Washington al ziarului suedez „Helsingborgs ...

sat un ultimatum guvernului din Vichy, este lipsită de orice temei.

In cercurile competente din Vichy, — s'a declarat la ministerul de externe, — nu se ştie nimic despre un asemenea ulti-...

RĂSPLATA EROISMULUI

D. Mareşal Antonescu a vizitat eri spitalul Z. I. 334, unde a decorat pe marii mutilaţi şi pe răniţii încă bolnavi.

(Darea de seamă în pag. 3-a)

UN CONSILIU DE APROVIZIONARE
PREZIDAT DE D. MAREŞAL ANTONESCU

COMUNICAT

Miercuri 17 Decembrie crt. s'a ţinut un Consiliu de aprovizionare, sub preşedinţia d-lui Mareşal Ion Antonescu, conducătorul statului, la care au participat d-nii: general D. Popescu, ministrul afacerilor interne; general I. Sichitiu, ministrul agriculturii şi domeniilor; I. Marinescu, ministrul economiei naţionale; ing. C. Buşilă, ministrul lucrărilor publice şi comunicaţiilor; A. Pană, subsecretar de Stat la ministerul agriculturii şi domeniilor; general C. Constantin, subsecretar de stat al aprovizionării armatei şi populaţiei civile; general C. Florescu, primarul general al Capitalei; G. Minescu, secretar general la ministerul economiei naţionale; general N. Bădescu, comisarul guvernului pentru aprovizionarea cu lemne; colonel T. Orezeanu, directorul general al Căilor Ferate şi colonel C. Sireteanu, directorul Intendenţei.

1. Consiliul a examinat şi adoptat proectul de lege pentru reglementarea cumpărării şi vânzării unor cereale.

2. D. Mareşal Antonescu a dat dispoziţiuni ca, pentru valorificarea cât mai raţională a produselor pământului ţării, să se continue campania începută anul trecut şi să se intensifice la maximum posibil horticultura şi pomicultura, urmând ca legumele şi fructele să fie industrializate pentru consumul intern şi pentru export, prin uscătoriile şi fabricile de marmeladă ale armatei, ministerului agriculturii, ministerului economiei naţionale şi I. N. C. O. O. P.-ului, în afară de ceeace se va prelucra în întreprinderile particulare.

3. D. Mareşal Antonescu a expus constatările făcute la inspecţiile d-sale la „Azilul de Noapte" şi la ospătăria comunală „Pâinea Zilnică", hotărînd ca, până la organizarea unei acţiuni care să îmbrăţişeze întreaga asistenţă socială pentru săracii Capitalei şi până la înfiinţarea unor centre de reeducare pentru cei capabili de muncă, să nu mai fie adăpostiţi şi hrăniţi în aceste aşezăminte, decât aceia cari într'adevăr nu pot să muncească.

4. D. general N. Bădescu a expus un plan de organizare a unor servicii judeţene militarizate pentru tăierea lemnelor în păduri în vederea aprovizionării pentru anul viitor.

5. D. general C. Florescu a raportat că pieţele Capitalei sunt aprovizionate din belşug cu zarzavaturi. D-sa a expus măsurile luate de acord cu direcţia U. C. B. pentru sporirea personalului necesar salubrităţii.

6. D. Mareşal Antonescu a dat dispoziţiuni pentru o supraveghere cât mai atentă a transporturilor de alimente şi animale, pentrucă aprovizionarea să nu sufere. Pentru orice întreruperi, care s'ar putea ivi în mersul regulat al acestor transporturi de produse supuse stricăciunii, şefii de gară respectivi vor raporta imediat direcţiei generale a căilor ferate, care va lua măsuri, pentru evitarea oricăror întârzieri.

REGLEMENTAREA VÂNZĂRII
ŞI CUMPĂRĂRII UNOR CEREALE

In Monitorul Oficial nr. 300 bis, din 18 Decembrie 1941 a apărut următorul decret-lege pentru reglementarea vânzării şi cumpărării unor cereale:

ART. 1. — Grâul, secara, orzul şi orzoaica, precum şi făinurile provenite din aceste cereale şi aflate la agricultori, la morile ţărăneşti, precum şi la casele de comerţ de cereale (comercianţi sau societăţi sub orice formă), nu pot fi vândute decât Statului.

ART. 2. — Statul, prin subsecretariatul de stat al aprovizionării armatei şi populaţiei civile, se angajează să cumpere cerealele şi făinurile prevăzute la art. 1, prin mijlocirea armatei şi a Institutului Naţional al Cooperaţiei.

Subsecretariatul de stat al aprovizionării armatei şi populaţiei civile va putea da mandat de cumpărare, colectare, transport şi înmagazinare şi altor instituţiuni sau întreprinderi publice ori private, afară de cele prevăzute la art. 17.

ART. 3. — Deţinătorii de cereale şi de făinuri prevăzute la art. 1, sunt obligaţi să le vândă Statului la cererea organelor îndrituite, cu excepţiunea cantităţilor necesare însămânţării lor şi consumului gospodăresc. Acest necesar va fi stabilit prin deciziunile subsecretariatului de stat al aprovizionării armatei şi populaţiei civile.

PLATA CEREALELOR

ART. 4. — Cerealele şi făinurile cumpărate de Stat în baza prezentei legi se vor plăti cu preţurile oficiale, care se vor afişa la primăriile respective.

In mod excepţional se acordă o primă de predare:

a) 20.000 lei pentru vagonul de grâu la 10 tone şi de

b) 15.000 lei pentru vagonul de orz şi orzoaică.

Aceste prime se acordă acelora care vor preda sau oferi grâul, orzul sau orzoaica spre vânzare Statului până la 15 Februarie 1942.

Ofertele se vor face la primăriile locale până la 1 Februarie 1942.

Plata cerealelor se face la predare în numerar.

FINANŢAREA OPERAŢIILOR DE CUMPARARE

ART. 5. — Ministerul finanţelor şi subsecretariatul de stat al aprovizionării armatei şi populaţiei civile sunt autorizate ca, de acord, să încheie orice fel de convenţiuni pentru finanţarea operaţiunilor de cumpărarea cerealelor şi făinurilor arătate la art. 1 şi 11, precum şi să garanteze plata sumelor împrumutate.

De asemenea, subsecretariatul de stat al aprovizionării armatei şi populaţiei civile este autorizat să încheie cu Institutul Naţional al Cooperaţiei convenţiunea necesară pentru executarea mandatului prevăzut în această lege...

Cerealele şi făinurile ce se vor cumpăra de Stat şi se vor afla în depozitele subsecretariatului de stat al aprovizionării armatei şi populaţiei civile, sau ale Institutului Naţional al Cooperaţiei sau în orice alte magazii şi silozuri, şlepuri etc., sunt gajate prin efectul legii de faţă, fără nicio altă formalitate, în favoarea instituţiunilor care au procurat fondurile pentru dobândirea cerealelor.

DECLARAREA CANTITAŢILOR EXISTENTE

ART. 6. — Deţinătorii de cereale şi făinuri sunt obligaţi să declare, în termen de 8 zile dela publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial, toate cantităţile de cereale şi făinuri, din cele arătate la art. 1, pe care le deţin sub orice titlu, arătând unde sunt depozitate (magazii, vagoane, şlepuri etc.) şi persoanele pentru care le deţin, dacă este cazul.

Declaraţiunile se vor înainta în Bucureşti la Oficiul Central pentru Valorificarea Grâului, iar în restul ţării, prin primăria respectivă, la Oficiile judeţene ale cerealelor, în dublu exemplar, din care unul se va restitui declarantului, vizat de primărie.

Nu vor face declaraţiuni: producătorii, instituţiunile de Stat, întreprinderile precum şi cei obligaţi să aprovizioneze pe funcţionari, lucrători, dacă nu fac acte de comerţ cu cerealele şi făinurile arătate la art. 1 şi 11 şi dacă nu deţin cantităţi din acestea care să întreacă limita unor aprovizionări normale.

CUM SE VA FACE VANZAREA

ART. 7. — Stabilirea cantităţilor de cereale şi făinuri din cele prevăzute la art. 1, pe care deţinătorii sunt obligaţi să le vândă Statului, se va fac în comunele rurale de o comisiune compusă din un delegat al armatei şi un delegat al Institutului Naţional al Cooperaţiei, care vor lucra împreună cu comitetele locale comunale, prevăzute de art. 10 şi 11 din legea nr. 658 din 17 Iulie 1941.

Comisiunea va face menţiunea cantităţilor necesare însămânţări-

(Continuare în pagina 3-a)

DUCELE DESPRE GREUTĂŢILE
ŞI DURATA ACTUALULUI RĂZBOI

Roma, 18 (Rador). — Cu ocazia celei de a şasea aniversări a zilei „Credinţei", adică a oferirii inelului de cununie, — după ce a mulţumit tuturor femeilor italiene, subliniind că rezistenţa frontului intern depinde şi de femei, de tenacitatea şi sensibilitatea lor, Ducele a adăugat că actualul război este un război greu şi lung, pentru că nu este un război ca toate celelalte. Războiul acesta este războiul care marchează destinele omenirii şi în care sunt angajaţi, direct sau indirect 2 miliarde de oameni.

Şi după cum ultimul batalion este cel care decide de soarta bătăliei, tot aşa ultima bătălie aduce victoria.

Ducele a spus apoi că privaţiunile de război impuse poporului italian sunt îndurate de popor cu o disciplină măreaţă. Poporul italian simte războiul; poporul italian îşi dă seama că dacă privaţiunile şi sacrificiile frontului intern sunt grave, ele sunt infinit mai puţin grave decât privaţiunile şi sacrificiile îndurate şi făcute de soldaţi în stepele pustii ale Rusiei Sovietice, sau în dunele de nisip ale deşertului african.

Făcând apoi aluzie la atitudinea spirituală ce trebue avută faţă de inamic, Ducele a afirmat că această atitudine trebue să fie netă, profundă şi de neimblânzită vrăjmăşie. Nu se poate lupta dacă inamicul din faţa noastră nu este duşmănit. In timp de război, unele principii ale moralei care în timpuri normale trebuesc să fie profund respectate, apar inutile şi câteodată chiar dăunătoare. Războiul cere un climat şi oameni foarte aspri: toată lumea trebue să fie o singură inimă de oţel.

Ducele a afirmat apoi că numai un popor cu adevărat puternic şi mare, ca poporul italian care ia parte la acest conflict, imediat după alte două războaie, poate rezista la o sforţare atât de prelungită şi aproape neîntreruptă din 1935—1936.

Terminând Ducele a spus că are o încredere absolută, nezdruncinată, dogmatică în capacitatea de rezistenţă a poporului italian şi în bravura sa. Sigur de a fi interpretul sentimentelor tuturor italienilor Ducele a exprimat mulţumirea sa pentru toate sacrificiile făcute de femeile italiene.